

загального трудового процесу, отже – окремий аспект управлінської діяльності із своєю мотивацією, умовами і засобами, діями і операціями.

У процесі мотивування приходиться враховувати об'єктивні фактори, і суб'єктивними. Фактори об'єктивного характеру розглядаються як сфера зовнішніх спонукань до діяльності (стимули), а об'єктивні – як основа внутрішніх спонукань (мотиви).

Мотивування включає в себе матеріальні і нематеріальні спонукання. При умові правильних дій з боку керівництва можна активізувати особистість, її інтелектуальну, емоційну і вольову сфери, реалізацію потенціальних інтелектуально-творчих і психофізіологічних можливостей кожного працюючого. Матеріальне стимулювання – це основна оплата праці, додаткова оплата за перевиконання плану виробництва, преміювання. Нематеріальним стимулюванням є подяки, почесні грамоти, звання, урядові нагороди. Важливим елементом загального морального і психологічного стану людини є фактор задоволення роботою. А надзвичайно важливу роль в управлінській діяльності відіграє потреба успіху, яку може задовольнити лише доведення роботи до успішного завершення.

Мотивація може здійснюватися шляхом обміну досвідом і знанням між керівниками і підлеглими, відвертого висловлювання думок на зборах, засіданнях, нарадах і конференціях. Для цього керівники повинні створити атмосферу відкритості і доброзичливості, проявляти постійний інтерес до ініціатив підлеглих, завжди робити посилання на їх ділові пропозиції – створити відкрите середовище праці.

Проведений теоретично-методологічний аналіз інформаційних джерел, дозволив нам виявити, що мотивація є психологічною умовою організації внутрішнього духовного світу особистості, що визначає вибір спрямованості її поведінки. Задачею ж керівника, зокрема керівника позакласного мистецького навчального закладу, є спрямування своїх працівників та вихованців на досягнення духовних цілей, що облагороджують особистість.

Література

1. Гармаш А. Методика і практика виховної роботи у вищих навчальних закладах// Імідж сучасного педагога/ А. Гармаш. – 2003. – № 7-8 –с. 119.
2. Зиновьев Ф., Гаврилов А., Зиновьев И. Искусство управлять/ Ф. Зиновьев, А.Гаврилов, И. Зиновьев. – Симферополь, 1992. – с. 254.
3. Карлова О.А. Основи менеджменту. Навч.посібник / О.А.Карлова. –Харків: ХНАМГ, 2008.– 314 с.
4. Коломінський Н. Психологічна культура менеджменту та проблеми добору на навчання керівних кадрів освіти. // Потенціал управлінських систем: питання формування і розвитку / Коломінський Н. – 4.1. – К., 1993. – 122 с.

ВЕНЧУРНІ ФОНДИ ЯК ФОРМА ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ОСВІТНІХ ПРОЕКТІВ

Листопад О.В. (Суми)

Європейська інноваційна система стартувала у 1995р. під егідою Європейського Союзу. З цього часу європейськими країнами було обрано шлях інноваційного розвитку через формування інноваційної культури суспільства,

розробку і запровадження інноваційних проектів. У 2005 р. було створено Європейську дослідницьку раду стимулювання інноваційних проектів в усіх без винятку галузях науки. 2009 рік Європарламент (Брюссель) оголосив Європейським роком творчості і інновацій. Інноваційному освітньому проектуванню було приділено належну увагу на Світовому Економічному Форумі у Давосі (2010), під егідою якого основним стратегічним завданням освіти було визнано її якісну модернізацію ("Rebuilding Education for the 21st Century").

Інноваційний проект являє собою прогнозування цілеспрямованої зміни або створення нової технічної або соціально-економічної системи (продукту)[1]. Інноваційний освітній проект спрямований на попередню розробку та реалізацію у педагогічному процесі принципово нового інтелектуального продукту, який пройшов експертизу та Державну реєстрацію [2]. Зазначимо, що усі інноваційні проекти передбачають комерціалізацію його результатів, тобто отримання прибутку.

Аналіз офіційних документів, педагогічної, економічної, соціологічної літератури, статистичних матеріалів свідчить, що переважна більшість інноваційних проектів світу розробляється у сфері інформаційних, агро-, біо-, нанотехнологій, молекулярної і клітинної біології, штучного інтелекту. Освіта, як галузь дотаційна, внаслідок своєї неприбутковості не є активною ознакою інноваційного проектування. Проте ідея зміцнення " трикутника знань " передбачає посилення саме освітньої складової сучасних інноваційних проектів, а з тим – розробки механізмів фінансування і підтримки таких проектів. Сучасна інноватика виділяє такі з цих форм як створення технопарків і технополісів, бізнес-інкубаторів, бізнес-ангелів, центрів науково-технічної інформації, фондів інвестування. Аналіз світового досвіду інноваційного освітнього проектування дозволяє стверджувати, що найбільш ефективною і популярною ускладненою формою його фінансування є фондування, тобто кооперація інвесторів через створення спільних венчурних (або ризикових) фондів, від імені яких і здійснюються ризикові капіталовкладення.

Аналіз діяльності венчурних фондів, які інвестують освітні інноваційні проекти у США, дозволяє стверджувати, що переважна більшість цих фондів локалізують діяльність у сфері вищої освіти. Активну роль в інноваційному розвитку системи середньої освіти США відіграє New Schools Venture Fund (уставний капітал 125 млн. \$), який підтримує розробку і запровадження змістових, структурних, методичних, організаційних освітніх інновацій. Фонд був заснований у 1998 р., він є неприбутковою благодійною організацією. New Schools Venture Fund відіграв велику роль у розвитку американських чартерних шкіл, обсяг інвестицій, вкладених у чартерне шкільництво, сягає 1,6 млн. \$. Ініційована фондом Entrepreneurial Leaders for Public Education Fellowship Program (2008) дозволила суттєво оновити лідерський потенціал американської середньої школи [5, 6]. Потужними проектами, ініційованими фондом у 2009 – 2010 р., є New Teacher Project, DC Public Schools, Teach for America, PUC Schools. Специфічною особливістю діяльності фонду є не тільки практична спрямованість цих проектів, а й тенденція до їх трансформації з локального до федерального рівня [7].

Створення венчурних фондів в Україні є стратегією інноваційного розвитку освіти. Аналіз діяльності Асоціації приватних інвесторів України, Української венчурної компанії " Техінвест ", інших венчурних фондів і компаній, які діють на території країни, свідчить, що їх діяльність спрямована на надання першочергової інвестиційної підтримки інноваційним проектам у

галузі біотехнологій, індустрії наносистем і матеріалів, інформаційних телекомунікаційних систем, раціонального природовикористання, транспортних, авіаційних систем, енергетики та енергозбереження [3]. Інноваційні освітні проекти світового рівня в Україні підтримує лише Фонд "Розвиток України". Проте напрями освітнього проектування, представлені у сучасних банках інвестиційних програм, охоплюють найбільш соціально вразливі сфери (освіта і розвиток обдарованих дітей, розвиток дітей з обмеженими можливостями, подолання наркотичної залежності, додаткова професійна освіта, альтернативні навчальні заклади тощо). Реалізація таких проектів, можлива лише за умови фінансової підтримки, суттєво оптимізувала б процес інноваційного розвитку нашої країни. Непопулярність освітнього венчурного фондування в Україні пояснюється неспроможністю держави створити належні економічні, законодавчі, політичні, податкові умови для венчурного інвестування. Першим кроком у напрямку розв'язання цієї проблеми є запропонований Державним агентством України з інвестицій та інновацій проект Закону України "Про венчурні фонди інноваційного розвитку", який передбачає спрощену звітність і пільги у оподаткуванні таких фондів, що суттєво оптимізує процес інноваційного розвитку освіти[4].

Вважаємо, що зарубіжний досвід фінансування та підтримки інноваційного освітнього проектування має бути систематизований, творчо опрацьований і адаптований до умов інноваційного розвитку України. По-перше, необхідно активізувати процес інноваційного освітнього проектування, залучити до цього процесу різноманітні благодійні та ін. вітчизняні та міжнародні організації. По-друге, необхідно забезпечити державне стимулювання і підтримку у створенні венчурних фондів. По-третє, обов'язковою умовою реалізації інноваційних освітніх проектів є їх прибутковість, що потребує якісного оновлення змісту інноваційних освітніх проектів. Врахування цих зауважень сприятиме оптимізації інноваційного розвитку вітчизняної освіти.

Література

1. Глоссарий.ru: Інноваційні проекти /[Електронний ресурс].– Режим доступу:www.glossary.ru
2. Положення про інноваційну освітню діяльність/[Електронний ресурс].– Режим доступу:www.dopnu.edu.ua
3. Складенко О. Роль інноваційного фонду у фінансуванні інноваційних проектів (Західний досвід) /[Електронний ресурс].– Режим доступу:iel.org.ua/files/alushta/43-sklyarenko-rol_inn_fondu.pdf
4. Стартап. Википедия/[Електронний ресурс].– Режим доступу:ru.Wikipedia.org/wiki
5. New Schools Venture Fund/[Електронний ресурс].– Режим доступу:www.newschools.org
6. New Schools Venture Fund: Investing in Entrepreneurship/[Електронний ресурс].– Режим доступу:academicearth.org/.../new-schools-venture-fund-investing-in-entrepreneurship-in-education
7. What's needed to Make Sure Innovation Is Working? /[Електронний ресурс].– Режим доступу:blogs.greatschools.org